

Zipi Lutzky

Being in tune with her surroundings and nature;

Alluding to place and going back in time to see the landscape through childhood eyes;

Wisely using abstraction, harnessing the principles of painting or breaking them at will;

The rich minimalism of color, implying the richness of Lutzky's inner world on the one hand, while on the other, the optically simple perspective that demonstrates the flow of Lutzky's inner movement, easily transmitted to the canvas, suggesting continuity and connection between inner and outer, both smooth and delicate in flow; the composition, symbolizing energy that is at times scattered on the canvas, while at other times is much more focused, reflecting her soul and nourishing the spirit of Lutzky's creation.

I will briefly focus on one of the works: The single house, juxtaposed with a lone tree. The house is an immobile element, defined as cold outside and warm within, though it does not grow and does not expand physically. The tree, on the other hand, lives and breathes and grows, and despite this contrast they seem to complement each other, to create a balance that fascinates the artist. The end result is a compelling and unique message.

All this implies to Lutzky's deep inner world, to her abstract complexity and vice versa; and this in turn reflects her internal struggle, an unrest that is both balanced and disrupted. In between, we witness a soulful work that connects us to the depths of Lutzky's soul, the creative space between the conscious and subconscious on the one hand, and on the other, the passage of time and times that are yet to come.

Quoting: David Gurevich and Dan Arav, On the Abstract

"The philosophy of the abstract holds that art cannot be satisfied with the visible, with surface-deep appearances. The role of art, as put by Aristotle, is to discover the hidden meaning of things, to explore their truth, and not to settle for their outward aspect. The history of abstract painting, beginning in 1910 and throughout the first half of the 20th century, was an attempt to realize assumptions about God. Abstract art turns its back on realism and abandons the tangible objects in favor of pure and minimalist forms (line, surface, color); it seeks to touch upon the spiritual, the irrational, the mystical."

Rami Azzam,
curator and art director

מידעון

ציפי לוצקי

הקשר ההדוק לסביבה ולטבע

ההתייחסות למקום והחזרה בזמן כדי לראות את הנוף בעיני הילדות בדרך הפשטה והמופשטת בחוכמה ובשליטה בכללי הציור ובשירתם.

המינימליזם העשיר בצבעים אשר מצביע על עושר עולמה הפנימי של לוצקי מצד ומצד שני הפרספקטיבה הפשוטה מבחינה אופטית המעבירה את זרימת התנועה הפנימית של לוצקי ומועברת בקלילות אל המשטח מצביעה על הפתיחות ההמשכיות

והתחברות הפנים והחוץ בזרימה חלקה ועדינה. והקומפוזיציה אשר מסמלת את האנרגיה המפוזרת על המשטח לפעמים ולפעמים ממוקדת יותר משקפת את נפשה ומזינה את רוח יצירתה של לוצקי.

אתיחס לאחת היצירות בקצרה הבית הבודד ולידו העץ הבודד הבית כאלמנט קבוע מוגדר קר מבחוץ וחס מבפנים אבל לא גדל ולא מתרחב פיזית ולעומתו העץ חי ונושם צומח וגדל ושניהם למרות הניגוד משלימים אחד את השני כדי לשמור על האיזון אשר מעסיק את האמנית ובמבחן התוצאה היא מצליחה להעביר את המסר

בדרכה המיוחדת והמשכנת.

ובכול זה מצביע על עומק פנימיותה של לוצקי ועל המורכבות

המופשטת ולהפך וזה משקף את המאבק הפנימי וחוסר השקט אשר מתאזן ומופר ובין לבין אנחנו מקבלים בכול פעם יצירה נושמת אשר מחברת אותנו למעמקי נפשה של לוצקי ולמרחב היצירתי שבין המודע לתת מודע מצד אחד ומצד שני

לזמנים שעברו וזמנים העתידים לבוא כול אחד בדרכו.

מצטט את דברי: דוד גורביץ, דן ערב על המופשט

"הפילוסופיה של המופשט גורסת כי האמנות אינה יכולה להסתפק בנגלה. במראית העין של פני השטח. תפקידה של האמנות. כפי שסבר אריסטו. הוא לגלות את משמעותם החבויה של הדברים. לרדת לאמיתותם. ולא להסתפק רק בלבושם החיצוני. ההיסטוריה של הציור המופשט. החל משנת 1910 ולכל אורך המחצית הראשונה של המאה ה-20. היתה ניסיון לממש הנחות אל. האמנות המופשטת פונה עורף לריאליזם וזונחת את העצמים המוחשיים לטובת הצורות

טהורות והמינימליסטיות (קו, משטח, צבע): היא מבקשת לגעת ברוחני, באי-רציונלי, במיסטי."

רמי עזאם: מנהל ויועץ אמנותי.

